

Annex al document de criteris d'instrucció dels informes d'estrangeria competència de la Generalitat de Catalunya

Ref. 1/2025

- 1) En tot cas, s'entén per parella degudament provada aquella que acrediti suficientment una relació anàloga a la conjugal, dins o fora d'Espanya, d'almenys 12 mesos continuats. No serà exigible aquest període previ de convivència si la parella té descendència en comú i es manté el vincle.
- 2) Modificacions de la situació d'estada de llarga durada (més de 90 dies) dels familiars de la persona titular de l'autorització d'estada per a la realització d'estudis superiors (art 52.1.a) o de formació sanitària especialitzada (art 58) que, en el moment de la sol·licitud, visquin amb el titular de l'autorització d'estada per estudis superiors (art 52.1.a) o de formació sanitària especialitzada (art 58). En aquests supòsits, els sol·licitants seran la persona que ha estat titular de l'autorització d'estada per estudis per a estudis superiors o per a la formació sanitària especialitzada, i que l'ha modificat o l'està modificant cap a una autorització de residència i treball o de residència amb excepció de l'autorització de treball.
- 3) Ciutadans d'algun dels Estats membres de la UE, de Suïssa o de l'Espai Econòmic Europeu (Noruega, Islàndia o Liechtenstein).
- 4) El Reial Decret 240/2007, de 16 de febrer, sobre entrada, lliure circulació i residència a Espanya de ciutadans dels Estats membres de la Unió Europea i d'altres Estats part en l'Acord sobre l'Espai Econòmic Europeu no contempla la possibilitat que una persona nacional d'algun dels Estats membres de la UE, de l'Espai Econòmic Europeu o de Suïssa pugui regularitzar un estranger menor d'edat o major discapacitat que tingui en tutela. Tenint en compte l'article 1.3 de la LO 4/2000, d'11 de gener, sobre drets i llibertats dels estrangers a Espanya i la seva integració social, i la Disposició final quarta del RD 240/2007, de 16 de febrer, es procedent aplicar, amb caràcter subsidiari, l'article 160.2 del Reglament estrangeria.
- 5) Supòsits en què el sol·licitant pot ser titular d'una targeta de familiar de ciutadà de la UE:
 - És "familiar d'un ciutadà comunitari" vidu de ciutadà de la Unió (art. 9.1 i 2 RD 240/2007, de 16 de febrer).

- És “familiar d'un ciutadà comunitari” que ha perdut el vincle amb el cònjuge / parella de fet comunitària (nul·litat o divorci / cancel·lació de la inscripció com a parella registrada) i es troba en un dels quatre supòsits següents:
 - violència masclista
 - tres anys de matrimoni i mínim un a l'Estat espanyol
 - tenir atorgada la custòdia dels fills del ciutadà comunitari
 - tenir concedit el dret de visita dels fills del ciutadà comunitari

(art. 9.4 RD 240/2007, de 16 de febrer).

- És “familiar d'un ciutadà comunitari” amb residència permanent (art. 10 RD 240/2007, de 16 de febrer).

- 6) Usdefruit, contracte de treball que especifica l'ús de l'habitatge, masoveria, habitatges en règim de cooperativa, sentència judicial o adjudicació en subhasta ...
- 7) En virtut de la Disposició Transitòria 2a, es reproduïx a continuació el text transitòriament vigent de l'apartat 6è (IFE02) de la INSTRUCCIÓ SIMC/TSF/1/2017 per la qual s'estableixen els criteris generals per a l'elaboració dels informes d'estrangeria competència de la Generalitat de Catalunya:

6. “Competència lingüística bàsica. En el transcurs de l'entrevista s'ha de valorar el grau de comunicació en català i castellà (i en aranès en el cas de la Val d'Aran).

En el marc d'aquest informe s'entén que la persona té una competència lingüística bàsica en català i en castellà si pot entendre paraules quotidianes i frases simples, i interactuar d'una manera molt senzilla sempre que l'altra persona parli a poc a poc i amb claredat.

Si en el decurs de l'entrevista la persona sol·licitant no acredita les competències lingüístiques bàsiques en les llengües oficials de Catalunya, el document proposat i el conseqüent informe són desfavorables. Tanmateix, la persona usuària també pot acreditar aquesta competència lingüística mitjançant la certificació de coneixements lingüístics:

A) Pel que fa la llengua catalana, mitjançant un certificat oficial de nivell A1 o superior emès per la Direcció General de Política Lingüística o altres organismes públics competents, o bé un certificat emès pel Consorci per a la Normalització Lingüística o per entitats conveniades amb aquest ens. Si no es disposa de cap d'aquests certificats, es pot acreditar una formació mínima de 45 hores mitjançant certificacions emeses pel Consorci per a la Normalització Lingüística o bé per entitats conveniades amb aquest organisme o valorades per la SIMC. Els certificats faran menció expressa de la data de la formació i de les hores d'assistència. Sense aquestes dades, no es tindran en compte.

B) Pel que fa a la llengua castellana, es pot acreditar una formació mínima de 45 hores mitjançant certificacions emeses pels organismes públics competents o bé per entitats privades que desenvolupin actuacions de formació de la llengua castellana. Els certificats faran menció expressa de la data de la formació i de les hores d'assistència. Sense aquestes dades, no es tindran en compte.

La **documentació acreditativa** dels cursos de llengua, ha d'identificar l'entitat formadora (CIF i núm. de registre d'entitats, en cas d'entitats privades), així com la persona i càrrec que el signa, en nom i representació de l'entitat. La certificació acredita el grau d'assoliment dels cursos o activitats programades.

En casos d'**analfabetisme** que impliquen una limitació objectiva per a l'aprenentatge de les llengües, el document proposta i el consegüent informe tenen en compte aquesta situació personal i són favorables sempre que la persona sol·licitant hagi assistit a sessions formatives de caràcter instrumental per a resoldre aquesta limitació d'un mínim de 45 hores. S'entén per cursos de formació instrumental els adreçats a persones que volen aprendre a llegir i escriure o millorar la seva lectoescriptura.

En els casos de **discapacitat**, física o psíquica o de malaltia greu, acreditada pel corresponent informe oficial dels serveis socials o mèdics que certifiqui la impossibilitat de la persona de realitzar accions formatives, la SIMC emet un informe valorant la proposta municipal i detallant les circumstàncies concurrents a fi i efecte d'informar favorablement, si s'escau, la concessió de l'autorització de residència temporal.

En tot cas, el certificat oficial d'acollida, expedit a l'empara de la Llei 10/2010, del 7 de maig, d'acollida de les persones immigrades i de les retornades a Catalunya i del Decret 150/2014, de 18 de novembre, que desplega el serveis d'acollida completa amb suficiència els apartats 4 (programes d'inserció socio-laborals, culturals) i 6 (competència lingüística bàsica)."